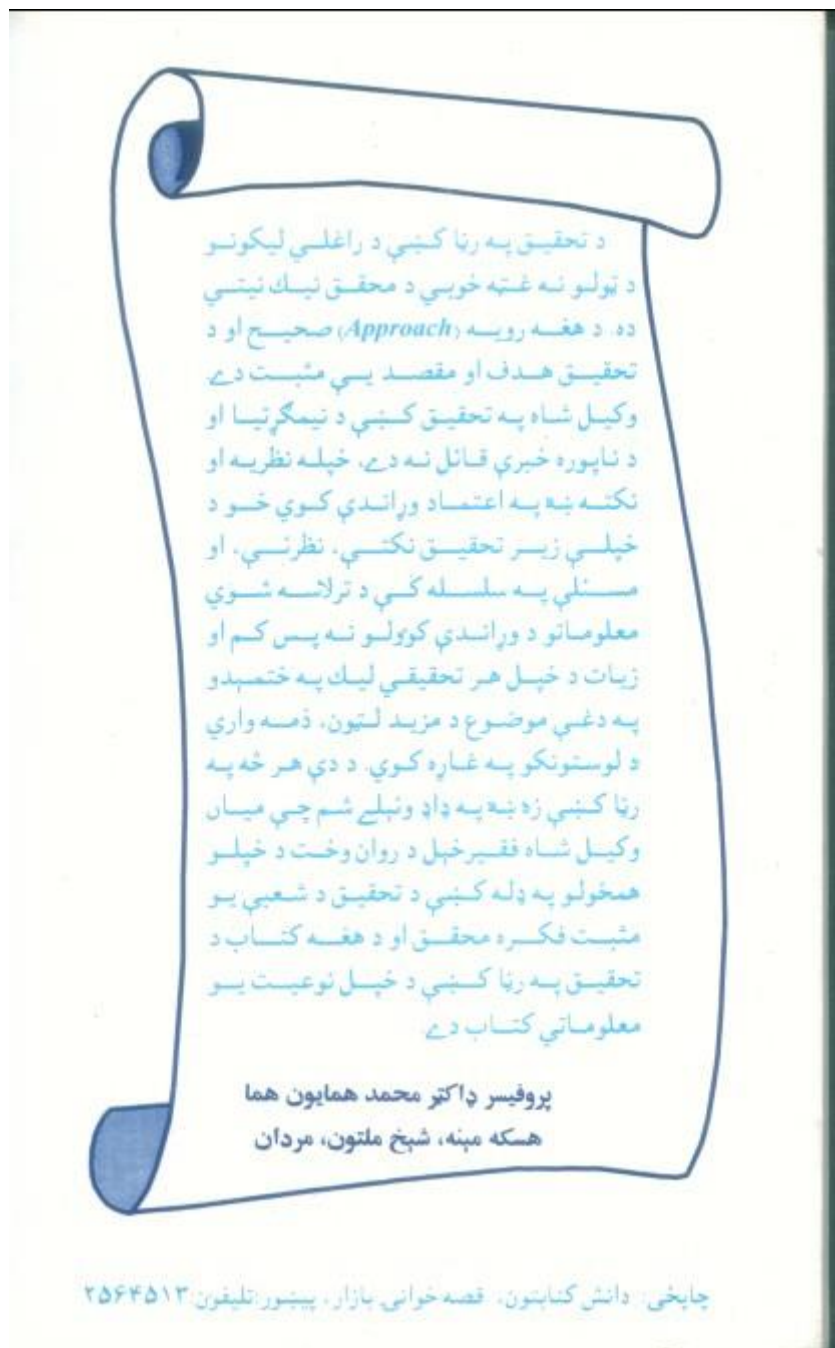

د تحقیق په رڼا کېنې

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېسې

میان وکیل شاه فقیرنچل

تروئے

دخچک مورپلارپه نوم
په کورچي نورشه
دچاپه د عاکانوچي زه د
دناپه لتون يم

مياک وکيل شاه فقيرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقیق پہ رنیا کني - يو عمومي تاثر او نوري خبري	۶
	ډاکټر محمد همايون هما	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق خوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم خوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کني روپه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقیق کني د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې ذاتي تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کېدې ده چې تحقیق د ادب یو کوچنۍ شعبة او یوه ډېره کرانه لارۀ ده په دې کې کېښنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړۀ چاودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو د یوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دی و ویند مزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې (وګڼي) نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد د یوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټوله نواړي او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې کران کارته هم هغه بنیاد مزرۀ یو څه شي چې هرې ناشونې ته وړاندې نه په ذهنی توګه تیاروي د تحقیق دلارې خندا نوله زړۀ نه بائیلی، د موصلي ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره ګټه ته ښه په روڼ تښدي وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په ګوته کړه دسې چې د تحقیق د کار د کران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کېنې سرته
ورسول شي ځکه چې د تحقیق ادا نه په کوتلي دليونو ،
قلمي مسودو ، دستاويزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
وي ديو محقق دچلې مطالعې په رڼا کېنې د زړو نظريو
رد مقصدوي هغه نوې نظريې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره دغور و فکر نوې نوې سنکې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخړي هم قطعې
او حتمي نه شي کيڼل کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسنې
را پيدا کېږي او د زړو مسؤل حل را اوځي د حل تحقیقي کار دماضي
په خواله د مستقبل د محققينو دپاره ديوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخړي د تحقیقي رسمياتو دپورې کوونو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققينو ته ددغې تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کېنې گرانې
پېښېږي او يا ورته بیخي او نه رسي او په نتيجه کېنې دغه
تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاويز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کېنې د تحقیق د لارې سواره
ډېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کېنې څه کار کړے ده
نو دهغې ډېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بغير په یو اځي سر او ښه په نېک نيتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمپره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم او زيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې تود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کيڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د راتنه تحقيقي او شونته د تحقيق د دغې شميارې
اصول په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقيقي ادب يو لويه برخه نېر معياري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقيقي ادب يوه لويه برخه په روايتونو
اېوانه ده - په تحقيق کې د روايتونو، اهميت په چل ځاښه
ځکه چې په اسلامي طريقه تحقيقي کې د روايت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وندا
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقيق په نېټجو د شک و شېبې
صېح گنجائش نه پاتې کېږي د حديثونو په سنجولو او د رولو
کې د علم حديث ماهرانو د روايت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهاديشو يو لويه
برخه يې راغونډه کړې ده چې د اسلامي فقي د پاره د بښاکار
ورکوي نو که چرې په ادبي تحقيق کې د روايت
د سنجولو هم دغه بڼه او گڼولي شي نو د تحقيق پرې معياري
کېږي هم او مستند کېدې پرې هم شي نو زمونږ په تحقيقي
ادب کې پکار راوستې روايتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې روښنې زمونږ د تحقيقي ادب يو لويه برخه نېر معياري
کړې ده - د زيو ديوانونو ترتيب و تدوين او بيا په هغې
يکلي شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقيق د
اصول په معيار د دغې اثار سنجول د وخت يو اهم مسود د -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېرې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د سنجولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونۍ جذبېه تحقيق د خپل ژوند مشن او گړتوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هر څه او هر چاته قبول وي او د هغې په نتيجه خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي گنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو ځنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمے دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانايي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونۍ جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او گړتوي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شته من کړي د هغه يو غټه نوي دا هم د دغې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان چې په يو وخت د ادب په

شپارلسو پېرو پېښې ته د دې اېښې او په يوه خله د تحقيقات،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وحي بېکه د خپل طبعي رجحان له مخه صرف د تحقيقات ميدان
 نغوښ کړې د دې روځپېل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې پې خپلې هلې ځلې جاري ساتلې دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پې د ژوند زمانه پې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه (ننار)
 کړې ده مدون کړو او د تحقيقات په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پېله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي پې د لوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجلونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن ډمه کښې شعبي او د هغې دومره بې شمېره برخې جوړې
 شوې دي پې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوې نه ده . د علم و فن د دغې خود ورو دا نوله مخه ،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت ده پوهه خلق
 يورون علم ، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه مانا
 دکارد پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

چڙي هلي ٺٺي جاري ساتي ميان وکیل شاه فقير چيل د وخت په دڙي
ضرورت ډېر بڼه پوهه دے نو ځکه هغه د تحقيق و تدقيق په
عمومي شعبه کښي د خان ډپاره د ختيکو په قامولي کښي د خپل
جدا مجد ميان چيل بېگ (۱۰۲۳-۱۱۱۶ هـ) او د هغه کورنۍ پرچي په
فقير نېل ميان کانو ياد پرې د تاريخي او ادبي کارنامو په حقله د
پلټنې او برسرې خصوصي، ډيپي څانگه (SUB-BRANCH)
نوبته کړې ده - د ميان محمد الله فقير چيل د ديوان، تدوين او په هڅي
مقدمه، د وکیل شاه د دځي رنگ د تحقيقي کاوش ورومېر نمونه ده
او اوس د دے د تحقيق په رڼا کښي د هغه يوداسې هڅه ده چي د هڅي
په لسو ليکونو کښي شپږ: مفهومونه د سعيد ختيک يو شعر، سديق
څوک دے، ابراهيم څوک دے، فقير چيل بېگ د شاعر په چټ،
نوشحال خان ختيک او حکمت او په پښتو کښي په پښتو نيلوم طي لغت هم
د هغه د خويښي د تحقيق د دغه ډيپي څانگي سره تعلق لري - ميان
وکیل شاه په دڙي حقله زه ډېر خوش بخته گڼم چي هغه د تحقيق
د طبعي رحمان سره ډيښتو ديوي درې علمي کورنۍ سره تړون لري
او بيا هغه خپل ملاچستونه ديونسي تڼا خرد احساس لاندې
او د قام ولي په يوه لېونۍ جذبه د خپل قام د پيا وړو شراون
د تعارف او د هغوي د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
کړي دي -
پکار داده چي د وکیل شاه د نذر لاندې تحقيقي هڅه ډېره
ډياندې د نوښتونکو هڅي ته راغلي وے، ځکه چي هغه دځي کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
منصوبې په تكميل كې بوخت ووم او په منځ منځ كې ديك لوست
څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه د دې كتاب
اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خواهش په ضد د هسارتيا
په وجه ديل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په نجله دې درنه
تحقيقي څه زما ديك اخستو څخه اراده بنكه فېمېله وه چې هغه
د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دمه
اوږدې مودې پورې سا را بنسكله او په يو برنخور د اناه احترامې
په زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دمه هسارتيا زه
نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې دمه
ژور او په خواري ديكي علي او تحقيقي كاوش د پېژند كې
رود هغه د دمه اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړې شان يک به د تحقيق په
ډگر دهغه د خواري او د شواخون نه ډك زړه ستري مزل يو
چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيق په رڼا كې - كومه كتابت شوي مسوده ماته
را كړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
دي په تحقيق كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
يكونونه پرته لکه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ڄڻي شاعرانو، ڌروند
پيلٽنڀي، او د ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هڻي سلسلي ڪري
دي ڀڄي د وکیل شاه د ڄڻي ٿيڊر ڪمشنر انو په حقله د تحقيقي ڪاڻو
مرڪزي او بنيادي نڪتہ وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يڪونوپه بنياد موٽن د وکیل شاه
په حقله ٻنہ په ڄاڻ وٺيل شو ڀڄي هغه د ڄڻي کول په تحقيق
ڪاروانو ڪنڀي يوداسي نوار ڪنڀي محقق د ڀڄي د ڄڻي هر ڀڄي تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو راغونڊ وٺولونه پس هڻي ته
په ڀڄي شوانون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا د ڄڻي معلوماتو
په ڄاڻ ڀڄي تحقيقي مفروضه ٻنہ په ڀڄي دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڀڄي د هڻي په منلو ڪنڀي تر هڻي هڻج ڄڻي باڪ نه ٿيڪاري تر شو
ڀڄي د بل يو محقق له اڀڄه دهغه نه په زياتو ڀڄي دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هڻي رد ممکن شوي نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي داغونڊ ڪري شوي ڪم اوزيات بل
يڪونه وخت په وخت د پڻتو په مجلو ڪنڀي ڇاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻج ڄڻي لڪ نه دے راغلي نو ڄڻي د وکیل شاه دغه ڄڻي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽڪ يو شعر -
صديق شوڪ دے ابراهيم شوڪ دے او په پڻتو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هډفونه دي - دوکيل
شاه د اکوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نومي بي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن درلهي محقق د زكروشوي الفناي د يوي
هڻي نښي په بنياد ستايل شارج په وروبي حل د مجهوليت د
تيرونه په تراهركولو د انون درونه د اولاد ځني ثابت كړي
دے -

"سعید خټک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل ليك كښي
وكيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات كارا نو همپس خپل اوصديق الله
رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ كړي دا نتيجه چې په دې كښي د
نوښحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذكر دے نېغ په نېغه په
ردكولو د قرآنونو نه دا ثابته كړي ده چې سعید خټک د دې شعر

ه خان كه اطلس د اشعارو او دلي دي
د دې وروڼو وروڼو توي كي هم نيكلي دي

په دويمه مصرعه كښي د نوښحال د وروڼو ذكر دے -
د وكيل شاه په خيال د خان نه مراد كنه چې ښكاره ده نوښحال
خټک د چې د خپلي كورنۍ ټولو شاعرا نو په خپل كانم كښي
په خان ياد كړے دے نو په دويمه مصرعه كښي دهغه زمانو
ته اشاره نه ده بلكه دا دهغه درې وروڼه ميان جميل بېگ ،
شېر خان او ميرياز خان ياد كړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
نه پرته تر اوسه د نوښحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
ادبي جنيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
راغلي نو زمونن درلهي محقق قياس دهغه د دليلونو په رښا
كښي د يقين برید ته ورنژدې شوے دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه کوزې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شپږ خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے، او ابراهيم شوک دے - د يونو عييت
دوه جدا جدا تحقيقي ليکونه دي زلمي محقق ددغې دورو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندنگو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دورو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نوځکه د پېژندنگو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکي کوي
ديو بل نه متضاد رايو وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوتلې تحقيقاتو په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاي
ځايښتي او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلي وکيل شاه ورومې محقق دے چې د پريه شوانون او
د خپل قام ددغې دورو شاعرانو د موندنې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو د خپلې علمي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نتجه
وايي يوه کوتلې رايو قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبيد
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښه منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو څو د ډېرې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښه منظوم طبتي
لغت د ډېرې او دا لغت ميان جمال شاه فقير خپل تصنيف کړه د ډېرې
شوک ډېرې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خپل
روښه د ډېرې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کونو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) ډېرې د مردان
د کابل په علاقه کښې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د ډېرې په خپل ډېرې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړه د ډېرې ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د ډېرې منظومه
سفرنامه ډېرې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ډېرې د جذبې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي ډېرې د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کښې د مخه نوې خبرې کوشش شوه د ډېرې اوڅه
دا سې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوې ده ډېرې په
• هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د ډېرې په کتاب کښې ځنې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار د يو معلوماتي ليک د ډېرې

نوا نڌارڻي تڌريسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پښکښ کښې قدرې تفصيل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جديد دور د مشر په زکريه دا ليک نور هم وږيغ شوي و .
په تحقيق کښې د ماخذ ا هيت د ناپي مضمون کښې د تحقيق
د فن د يو بنيادي توکي په حقله په دغې موضوع يکلي شوي
کتابونه ډېرې معلوما تي خبرې را ټولي کړي شوي دي دډې ليک
نه نڌاره لگي ډېرې وکيل شاه د تحقيق د فني غوښتنو څڼې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي ډېرې د تحقيق دلاري نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړانډې د دغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقير جميل بگ د شاعر په
حيت د تحقيق د رنگ سره د موضوعاتي نڌار ليکونه دي او په
دې کښې د موضوع په مناسبت زمونږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي ازمونو ډېر اهم او
بنيادي معلومات وړانډې شوي دي ، د ميان جميل بگ په
حقله يکله شوي مضمون کښې زمونږ د دغې ډېرې غوښتني پاتي
شوي شتمنيت په ادبي اړخ د وړانډې کار د پاره ډېر اهم مواد
بيا موندے شي -

اوس يو څو خبرې ددې تحقيقي ليکونو د ژرې په حقله او بيا
به دهغې په رڼا کښې د وکيل شاه د بيان د اسلوب د قدر وولو
کوښښ کووم د تحقيقي ليکونو د پاره د بيان اسانه ، د شاعرانه

اڀو پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پراڻه راست طريقيه ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه صنعتونو پاسته داره وي حڪم چي داسي وڙي نومعنويت او صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿري وي چي په کني په ٿي به ڌ لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو چي وي په تحقيق کني د شجي تيق بنیادي اهميت ضروري حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د چي يقيني تاش و رکوي. البته په تحقيق کني ڌ هم چوما ديگر نيست په شان فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په نتايجومني اڻ پرياسي. تحقيق کڻ هر حقو يوزر ٿي ستي او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄاڻ ته يوه گرانه مسئله ده او ددني چل د لاند چي کوڙو د پاره يوه اونده تجزيه ڊر به ضروري ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کي پڇڻه لار هغه ڄاڻ ته پڇڻه مونيه کري ده په دني صنف کني د نوي نوي موضوعاتو په ڏيون چيل تحقيق ته دخلقو د پام راگرځولو شوق او جذبه ٿري. اود د چي د پاره چي هغه کوم ليک ڊول چيل کي دے هغه ساده اوروان دے اود وخت د تپيد و سره

په نور هم صفا او ساده شي. زمونږ ددې محقق د يك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت د څه چې په كېني هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته ولوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسي، كله ناكله د هغه د يك په تكراري اسلوب د ټكو
په معنويت كېني فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكته د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كېني
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيسي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت د ځه. وكيل شاه په تحقيق كېني د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه د ځه، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكته، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كېني د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولونه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختېدو په
دغې موضوع د مزيد لټون، زمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كېني زه ښه په ځاډو پېلې شم چې
ميا وكيل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كېني
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كېني د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب د ځه.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملټون - مردان

د کريم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مؤرخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورو نو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور دے چې په يولسمه او دولسمه صدۍ هجري
باندي محيط دے په دغه دويم دور کې مؤرخانو د دوو د لوسره مخالف يو چرچيو
ډله دستر صوفي او پير بايزيد روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې روښاني ډله
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هر کله ستر صوفي بايزيد روښان دتموف طريقته وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحريک بنيادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ايښ
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډېرې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريخ نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کې ددوې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
اوموندلو او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه چې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چشیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
چې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو ګڼو تصنیفاتو او تالیفاتو څو
هم ووپه ۱۹۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې چې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې چې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفیٰ محمد او عبد الخلیم
هم الف نامې یکلې خوددې ته ځکلې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اېښود دے چې په هغې کې دارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلې دا چې د ځنځن سره یوځنځ
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق ګران او
محترم ژلعي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېت يا پېتونو كېنې تشريح كوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو كېنې يو اصل گڼل كېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وگرېمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه وركوو - نكه

الف :- الف طالبه الف يو كوره له فيمه
د دې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عكس هغه شه
ت توحيد دې ته كوره
چې جيوه كا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
كل دا غېږ ثبوت دلات دے

دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي كلام
ليكل شو دے د كړيمداد د الف نامه چې شرح ليكلې شوې ده چې
د ربو كسان ليكلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - كلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر كوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې درېيمې شرح په باره كېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل كتاب " دهند
د كتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې چې ليكي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي ممداد ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي ممداد الفنامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
موند ته د كړي ممداد د الفنامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطنى محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما د شارحې په توگه معرفي كړه د
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ټول بل يو كتاب چې د كړي ممداد كېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادبيا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميښي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن ددې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمرخان بن عبدالحليم زوے دے او د عبدالحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل صېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل صېب ددې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
اودا ليکل به هم ددې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل صېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل صېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په ساره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
ديو تفصيلي مقدمې د ساره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل صېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسو اودایہ ینہ داج سرہ وٹیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اودگون سرلحقق ہوادمل صہب ہفہ شک پہ یقین کنہی بدیوی
چی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او یکلو پہ کوم کنہی چی دوی یعنی حافظ عثمان
دشرح سبب بناقی چی ہفہ خٹہ اسباب دی چی دا شرح او یکلے شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانون حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ درویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے حقیق انون کریمسداد علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سی حرف را بزر بان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روشن و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سی حرف واضح
در روشن شود بہ طالبان حق این یک سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اشان
واسل حق اند برای آنکہ آن اشان واسل حق مارا بحق وصل
کنند و آن اشان واسل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تغنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بدست ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجم در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شوې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ محمد عثمان د كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سبب
دا ضعه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل بڼه کاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي لي شوي دي چې د کويحداد د
الفناهي دوه شرحي موري هم شوي دي چې نومونه کلمات اولوايات
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلي شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
حق سبحانہ تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم "واصله الحق"
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چھی پہ دھی د خدائے پاک پہن ندند
او در حق دنیا و دودا هر حقه دھی دپاره د عمل او در حق د پیشند نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحہ شی او حق سره ملگری شی
او در حق شرح سبب هم دا وو چھی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چھی دا مقدمه
د پرہ تفصیلی ده خو پہ دھی مقدمه کبھی چھی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هېواد مل صېب هغه شک چھی عثمان شارح دے
او که ننه په یقین کبھی بدلېدې هغه به دلته دا وېم چھی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیصه شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېنې ماد مقدمې نه ځلئ په
 ځائ هغه حصې او ليكلې د كومې نه چې نوسه معلومات موزن ته تر
 لاسه كېنې او كېدې شي چې په دې مقدمه كېنې نور هم څه دا چې
 وي نو تر كومه چې ما دا اوكتله نو نور په كېنې د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس د الف نايي شرح
 شروع كېنې چې د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ را غلې كوم چې محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو كتابونو چې ذكر يې په دې مضمون كېنې
 را غلې ليكلي نو دلته دغه آخريني اقتباس ليكم چې په كېنې حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بحرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۰ قیاس مادلتہ پہ دی وجہ درج کروچی محتوم ہوا مد
صیب کوم اقتباس د تونکی نسخی نہ درج کیے پہ هغی اوپہ دی الفاظ
کئی حہ لب د پرفرق دے لکہ پہ هغی کئی تو ما فظ محفوظ کن عثمان
توا از دیدن * درج دے اولتہ زما سرہ دنسخی پہ آخر کئی "د ترا" پہ
ٹائے عشی را از دیدن د غہ شان پہ هغی کئی "درہر دو جهان" یکلی
اوپہ دی نسخہ کئی "درہر دوسرائے" * یک دے -

دغہ شان د کتاب لیکو بہتہ پہ هغی نہ دہ یکلی اوپہ دی نسخہ کئی
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید یکلی شوے چی میاشت
او ورخ تری معلومین بی عو کال چُ نردے یکلی -

پہ دی شرح کئی د شیب و پانہو اضافی یکہم شتہ چی د الف
ناہی د شرح سرہ حہ تعلق نہ لوی بسکہ د الف ناہی شرح چی ختمہ شی
نودا عبارت پہ تفصیل سرہ د بسم اللہ الرحمن الرحیم نہ شروع کبی
چی ددغی سرنامہ دارشگہ دہ -

بسم اللہ الرحمن الرحیم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار کہ انحضرت پہ میفرماید -
اسے غلام بر توباد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا ہرگز میسر نمیشود ای غلام نفقہ کن پس از ان
 اعتراف کن از آنکہ ہرکہ عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
 فساد بیشتر آزاں بود کہ سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق یہ مقدمہ کنبی نور معلومات نیشته چہ
 دے د کوم خانے دے نوکوان محترم زلمی ہبواد مل صیب د خیل کتاب
 ”د هند د کتابخانہ پستو خطی نسخہ“ او بل یو کتاب ” یہ هند کنبی د
 پستو ڈبی او ادبیاتو د ایجاد او ودی پراؤ نہ ” کنبی لیکھی چہ اخوند
 عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحلیم بن عبد اللہ بن اخوند درویش
 اولاد کنبی دے او بیاد اہم لیکھی چہ یہ تہ نک کنبی د عثمان شرح مالیدی
 کتبہ او د شرح دارو بناد قاضی محمد عمران تہونکی پہ خطی مجموعہ
 کنبی پرتہ دہ د غہ محمد عمران د عثمان د خیل خاندان سرہ تہری او
 وائی چہ یہ دے نسبت سرہ عثمان زمونہ د خاندان سرہ تعلق لری او
 کبری داریگہ ملا و پری - و نسخہ خاوند د قاضی عرفان بن عمران
 بن عبد الحلیم زوی دے او د غہ عبد الحلیم پہ زامنو کنبی دہ تہ
 یاد شوی یو عمران او بل عثمان -

د دی بیان تہ معلومہ بی چہ د عثمان متعلق معلومات نیشته
 چہ دے د چاہہ اولاد کنبی دے نوکہ مونہ دے اضافی عبارت تہ غور
 او کوہو مونہ ختہ نا ختہ اندازہ لکولے شو چہ عثمان د چاہہ اولاد
 کنبی دے د خبر دہم کول غواہم چہ زہ ختہ وایم د عثمان متعلق نو
 د زما خیل یو سوچ او تحقیق کہدے شی د ختہ ختہ خبرہ تہ دہ کہدے

شي ٻي غلط وي ڪه مون پڌري په دي يوه نيمه ڪوبه سوچ اوکرو
لڪه ٻي وايي -

پس اسي غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه برمجيات شائق
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلوم ٿي ٻي ڇي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان انخوند درويزه هم د تصوف په څلورو طريقو کڻي دسلسله
قادريه سره تعلق لري لڪه ٻي. اروا بناد عبدالمجيد اثر افغاني صيب
روحاني رابطہ په صفحه ۵۱۳ د انخوند درويزه په بيان کڻي يکي
انخوند درويزه د پير بابا عليه الرحمه د بند نه لاس نيوه
کڻي ده ٻي بياروستو هغه ٻي خپل خليفه او ماڙون کڻي
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهروزيه - چشتيه او
کبرويه کڻي اجازت وکړي او په پنځمه طريقه شطاريه
کڻي هم خليفه او مجاز کړي وو -

په دي اقباس او عثمان په اقباس ڪه غور وکړي شي نو داسي
معلوم ٿي ٻي ڇي عثمان د انخوند درويزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي ٻي زما په خيال ددي تعلق ساتلو
وجه دنيکه او نمسي ده او په دي وجه عثمان د خپل نيکه کريم داد
د الف ناهي شرح يکي او زما د تحقيق ياري په دوسره دگسرين
محترم زلمي هيو دمل صيب هغه شک ٻي عثمان بن عبد الله بن عبد
انخوند درويزه په اولاد کڻي دس په يقين کڻي بدل ٿي او د قاضي

عمران خان ٿونڪي دغه خبره رد ڪوي چي عثمان زمونڙن په خاندان ڪنڀي
دے۔ وس ددي شرح باره ڪنڀي به بن ليڪل وڪرو۔ دا شرح په توره
سياهي په خه نستيقي ڪنڀي ڊڀره څڪلي ليکي شوي ده اوسره سياهي
هم په ڪنڀي ڄاڻي په ڄاڻي استعمال شوي په ددي شرح ڪنڀي انوندا ڪوئداد
په محقق سره ياد ڪرے دے اود الف ناهي دشعر نه ڄاڻڪنڀي ڄي "قولم"
الفاندي په سره سياهي ليکي اود دغه شان ڄي شرح په "ش" سره په سره
سياهي ليکي ڊڀاڻو شمير ڄي ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ ڪنڀي لري ڙبه پارسي
ده کاغذي ڊڀل دے دشرح په اقتدا ڪنڀي مقدمه ده او په آخر ڪنڀي ڄه
وڙهائڻ درج دي چي دا هم په دغه شپڙو اضافي پاڻو ڪنڀي يڪ دي۔
دددي قول بحث خلاصه داده چي ڪومه شرح سر محقق گران زليهي هيواد مل
مپ په رياست ٿونڪ ڪنڀي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه ڪنڀي ڀيدلي
ڪتي اولاد تراوسه په ددي سيمه معلومه شوي نه ده دغه شرح در اقم ش
په قلبي شڪل ڪنڀي په ڪنا ڄاڻ نه ڪنڀي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
دددي مقدمي په رڻيا ڪنڀي مونڙن دا وڙه شوي چي عثمان ددي شرح شارح
دے اود عثمان د انوندا دروڙه بابا په اولاد ڪنڀي دے اود گران هيواد مل مپ
دور ڪري شوي شجري عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوندا دروڙه
مطابق صحي ده نه چي د قاضي محمد عمران ٿونڪي د خاندان سره تعلق لري
په ددي مقدمه ڪنڀي عثمان ددي شرح نوم "واصله الحق" اڀنودے دے دغه
شان د ڪوئداد الفنامه د عبد الله قصوري "کلمات الوافيات" د حاجي
بهار ڪوڙهاتي "مفتاح الدقائق" اود عثمان "واصله الحق" په نومونو
شرح معلومي شوي دا ووددي شرح متعلق زما تحقيق چي مي دخپو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمداد قلمی نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمی دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۴۰ ش -
- ۳- هېواد من زلمی په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۶۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۶۹
- ۶- اثر افغانی عبدالمحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت با جوړ ملکنی اچنسی -

د سعيد خٽک يوشعر

د خٽکو د کور فوږ پښتو ادب ته ځد وړکولو کښې د پوره لويه برخه ده او په دغه کور کې کېږي د پروفېسوري شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظيم مقام نوشحال بابا موندلي او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خٽک - صدر خان خٽک - گوهر خان خٽک وغېره او دغه شان د نوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خٽک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې ده او يو د پرېښه صاحب ديوان شاعر ټېښوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خٽک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خٽک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوستو خداے ته منظور شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكارده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپرونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ې ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ې د چا بيل چا خكه چي اكثر زموږ د خپوند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ې د هغه زوي کوي وې پرې سرخو بکوي
 چي لا ديوان به ې گوري د بيل بيل شعر جاړه به ې اخلي د تحقيق په تله
 به ې تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي کاظم خان شهيد پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه کښي زموږ عالمانو گډ کوي او آخر ې د افضل خان زوسته ترې پور
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ې
 کړو . ددې قولو په ديوانونو کښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوك دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ې په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو و دلي دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بکلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډلي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خلیل ادره اشاعت
سرحد ستمبر ۱۹۴۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي
شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله څپله راځي
د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېښ کړي لکه د شال په توگه به د دې
ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د
سرزې يو اقتباس پېښ کړو په دې اقتباس کېني هېښ خلیل
مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پسې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خلیل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمي پېښور نيورسي

نه نورې پي په صفحه ۸۰ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چي د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوښ دے. سعيد
په يو رباعي کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان له مطلب دوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واره د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صديق الله ريښتين ښځې نه
دې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي نو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نو که دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل صېب د دوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او ريښتين
صېب د دوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل د

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجرأت مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توګه ځې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا د خپلو زمانو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کڼونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې تر پې مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دا دے چې هرکله هم چاڅه دا سې شعر
لیکلې چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرگندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي تر لے شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېلے شو -

گران هېش خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبدالقادر خان سکندر خان اخیستے او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستے - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضحاحه
ده چې د سعید بابا په دیوان کېنې درباغي دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقعه یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بیله لیکلي شوي رباغي ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

که غور او کړې شي نو د دې شعر روښنې مصرعه باندې مو
 ټول متفق يو چې د "خان" نه مراد نو شحال خان خټک دے او شاعر
 دهغوي دا شعارو صفت کوي او اکثر د دغه خاندان شاعرانو
 نو شحال بابا په "خان" کلمه سره ياد کړې - او دا لفظ يې د نو شحال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کينې استعمال کړې نو
 هر کله چې د دې خان نه مراد نو شحال بابا دے او موږ ټول يې منو
 نو ورپسې مصرعه "د ديو درېو روڼو توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد شنگه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وې چې د خټکي مصري سته
 نو شحال بابا مراد دے او چې هر کله دغه شان خبره کېږي چې د "خان"
 يعني نو شحال بابا شعار ښکلي دي نو ورپسې "د ديو درېو روڼو" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خښه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسې کېدے شي چې د سعيد خټک "د ديو درېو
 روڼو" روڼو نه مراد د نو شحال بابا روڼه مراد وي لکه چې
 نو شحال بابا وايي -

يو مې سکه روږدے چې مې لار د حق نيولي

دو روڼه مې نور دي يو په نم دوهم مې نم

کليات نو شحال

نو چې هر کله د نو شحال بابا د دې روڼه شته چې دهغوي نومو

دا روڼه دي - د سکه روڼه مې مراد فقير جيل بگ دے د دې دواړو

مور خلوزی وه دوه روښه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
 شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
 مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
 ددغه زماني دے په دغه خاندان کښې تعلق لري ددغه خاندان
 د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
 چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
 روڼو اشعار هم بنکلي دي حکه چې مخکښې د خان ذکر دے او ورپې
 وايي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
 سباق نه پته لگي چې مخکښې ذکر شوي سري روښه يادوي که
 چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
 ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کښې په
 واضحه داسې ليکلي وؤ -

"دديو درېو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شمال بابا دغه درې واړه روڼه
 هم ښه شاعران وؤ او شعرونه ئې ليکلي وؤ چې په دغه روڼو
 کښې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
 تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
 سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کښې پښتو
 اکېډمي کښې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدية په نومونو قلعي
 پوڅي دي باقي شوه دوه نوم، روښه شمشېرخان او ميربازخان نو
 کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار ووايي دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنهن معلوم وو
نوڪله ٿي "خان" د دري روڻو بيان ڪرڻ دے - او دغه شان
د پرڇپڻ نڊوال اوس هم دا وائي ٿي ٻي دعوشحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته ٻي ڇه شول ڪڍڻ شي ٻي چا سره
ڪورو نو ڪنهن پرا ته دي او بنا ٿي نه - زما ددي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ٻي سعيد بابا ددي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ٻي د خان زمان
اشرف خان - عبد القادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان ، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده ٻي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا و ٻي په دغه در پورو نو ڪنهن خان حسابه
وي دري روڻه نو پکار دي ٻي نور وے - سعيد بابا په ڪنهن نه
دے شمار و ٻي ٻي شعر خود هغه دے - دا وو زما ددي شعر متعلق
ڇپڻ نه خود ته به بيا يو ڪل دا خبره تڪرار ووم ٻي زما دا ڇپڻ نه
يا را ٿي ختمه نه ده او نه صحتي ڪڍڻ شي خود خپلي پو ٻي په رڻا ڪنهن
تر ٻي زما دغه مراد وو - ڪڍڻ شي ٻي نور قدر مند پوهان محققين
تر ٻي نه بنه او صحتي ٺهڻو را و باسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټی بک ایجنسی پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- پښتو میاشتنی مجله گڼه ۲ - ۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
د پښتو اکېډمی پېښور یونیورسټی له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تپښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغلي دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږن ژبي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواوشا کښي مرثو دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډمي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۷ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښور
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور، خور و شا

اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحی جیبی پښانه

شعراء اول ټوك كښي په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفاقي كښي يك دي په

پټ سټوډي پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښي

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵ ۵۵

په كابل كښي د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نښي

ټيټې له اړخه د ارواښاد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښي يكي -

صدیق هم زمونږ د هغو پنځو ايسو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مونږ ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که څنگې
وېشلې شوي ډېرې ارواښاد جيبې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صدیق چاپ شو - د صدیق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېرې د صدیق
د ژوند حالات دغه ځای ځای ځای کړم د کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځای کړم خو دا هم لیکم چې زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شي ډېرې نوم، درانه محققين يکوال ډېرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راغې ښکاره کړې او اصل مرام ته اوږسي دا ېې
ډېرې پنځوانې شاعران تېر شوي ډېرې مالمانو محققينو پرې
بڅولنه کړې او ډېرې بنو ښوونکو ته رسېدلې او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېر لوی مقام حاصل د ډېرې خوشحال بابا د ډېرې
کې د هغوي گڼ زامن ډېرې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه وربخېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په حواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او ليکلې نو هر کله ډېرې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلي دي
په سنکه د نوح جمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد د او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ېې نوم تياره کېږي پروت د د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ د د جميل بېگ د جمال خان زوي
د د او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې يک دي چي د شعري ديارلس زامن وو خور ېې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د د او د فقير بابا
په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د د چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمي اکوړه خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوه د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشري

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشنوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند ې او لوړ ساتلې د
په سکه دغو شمال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
په ادب باندې هم خور ورد ې او د هغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ې نوم تياره کې پروت د ې د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان ېې او چاپ د ې د جميل بېگ د جمال خان زوي
د ې او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو تعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديارلس زامن وو خور ې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د ې او د فقير بابا
په مناسبت سره ې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د ې د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمې اکوره خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوه ددغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کښي مشر وو د فقير بابا د وفات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کښي ځان له چار ديواره کښي دے په خپل ځاندا
کښي د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربڼه عالم شاعر
صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کښي شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښي ستر ماهر الساب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۱۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربڼه شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کښي د افغانستان ستر څېړنوال گران هېواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کښي چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

۵ -

يک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس را
ددیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د هماغے
هاڼکي اوسنک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راگويي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خوره چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د سنگ د پاره

سور په شهزاده کا دغه تورخوښي نېږ

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 جنه بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنزاده نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 دهڪ د ڪلچر مڃه معلوم ٿئي چي دے به (۸-۱۶) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زير بندے
 وي. د دغه جگه ڪي ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زير بندگي ٻنپه ۱۰۷۰ ه ق بناي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زير بندگي ٻنپه هم سڄي معلومه
 نه ده ٺوڪ ٿي دنوشحال بابا مش ڪنبي او ٺوڪ ڪتر دنوشحال بابا
 د زير بندگي ٻنپه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زير بندگي ٻنپه به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخلو نو د زير بندگي ٻنپه ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجدو په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زير بندگي
 وي نو د قياس په روسه ڪندے شي چي واده ٿي دشلو يادوشتو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شلو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۴ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۴ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۴ هـ کې
 يې واده کړې وي او چې محمد صديق يې ددغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هېک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۴ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر يې په دغه وخت کې ۲۶ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۶)
 کاله دے او هم دغه وخت د هېکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو يې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښهر مکې مې واي اشقر
 او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر
 او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مېمندي کړې خداے دنورې
 د انارو سرې دانې پېژندے نه شي
 خداے وتاته کړې اناروکې زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غواري او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې ئې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
جميل خان زوې دے او نوسحال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعراقي وې او حکومت ئې تر
لرې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جاېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوه کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه ئې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې ليکوال او لوستونکي ديوبل
صديق چې د چارسدي هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته ئې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدي

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدي

ملک دے په چارسده اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدي ته راشو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
دغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلوم شوه پي دا صديق
د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگرو
د لاسه پي رغا هر ٿه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
ارماني د اشغور په لور هم دا غلے دے د دي صديق اولاد د
اشغور په شهر پاؤ نو مي کٻي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
مياگانو په نوم ٺان له يو چم کٻي هميشه دي صديق په
دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خيل وطن نونبار
دتور و غرونو ارمان کوي او ٺکه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خود
صديق دتوره زوي سکندر خان خټک په خيل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانہ کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خيل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
وخت د آفرينيو علاقي جينا کور نو مي کٻي کٻي د وچي د هغه
ٺايم به افضل خان په اکوري حسلي کولې نو ايا موبزه د دي
شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو ٺکه پي په
شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا۔

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه چې هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړې دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو بکار او واضح شوت د صديق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په چې د زړه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندے کړي خدای د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بيا يې اسمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبېه د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي د هغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاريخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱ کې
څاوري ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې ته تحصيل
نوشهره کېږي دي -

ستر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کئبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتوہ
سرخط لاندی تفیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لڑ غولدی یو
دود کئبی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورینین سے یں پشمی میں فیر میں بیگ کی اولاد سہی ہے
پہ دہی علاقہ کئبی پلوسی - د پھرو او پی ر کئبی اگو گوری پہ کن
تعداد خنکل پہ شکل کئبی ولا پی دی او دد غہ خلتو د آ صدن ذریعہ
دہ - دانوو د صدیق د حائے حایگی بارہ کئبی بحث او ددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ و و او فیر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کئبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل د خان ددی غزل جواب دے
کہہ داسا سترکی را و جا رہا سم خان سے

پہ دہی شعر کئبی صدیق دتو شمال بابا د خان " توری پہ احتراپی
ہجہ کئبی یاد کپے دے او دہا شکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہہ د خان
پہ ہجہ سرہ پہ خیلو شعرو نو کئبی یاد کپے دے نکہ عبدالقادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيا به تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دي کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونوننه ثابته شوه چي صديق هم ددغه كورنر
 شاعرده د نوح شمال بابا نوم په احترام سره سكه دهغه د زمانو
 په خان په شعر كېنې اهلې نورچاكه د كوكړه نونو شمال ئې ياد كړې
 خو چو زمانو اور وپرونو د خان په نامه ياد كړې چي په دغه كېنې
 دخپل سكه دور جمال خان زوي صديق ئې هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خانداني رقابت په وجه د مغلو سپكه او نفرت په خپلو
 شعرونو كېنې څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتنو
 ته هم سپك گوري كوم چي د مغلو نك خوار دي سكه په خپل يو غزل
 كېنې په صفحه ۱۰۷ باندې ليكي

توره شري بڼه ده نيمه ننگ نيمه په سر
 ورك شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واړه لېوني شول پښتانه چي پسي زغلي
 ننگ وته ئې شا كړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتنو د كه اوس بيا ونگد پاره
 سور په شهزاده كادغه تور خوني په سر
 رواندي زه هلك ووم چي پرې د و ب محمد مين شو
 بڼه بڼه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري دنگ په كار كېنې
 نوم ئې د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرې يې خسر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه يې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کړې ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي ترخ کړه وو
 او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان يې جذبه غېرت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خاين شرغړ

او دغه شان دچند ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د مير يې خفتو ستاښه کړې
 ده په دې حمله څېړنوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې ئې ډېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېب شاعر و استول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شئ نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہڙتوب شجاعت مہڙن شاعر دے سکھ وائي

مہڙئي پھ مہڙتوب سرھ ياد مہڙئي

د نامردو کلھ شوک وائي سنڌاري

د زمري نامہ پري کيڙدہ زمري ^{ڏي} ڏھ

کوان به ھان کاندي دتورو پھ مہڙان شوخ

مئلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويلي

دي چي صديق دتصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر ھم

وو نودلتہ کيڙي مونڙ گورو چي صديق واقعي دتصوف او سلوک

د دورونو نہ تپن شوي و دھفتہ صوفيانہ شاعري کہ اوکتي شي نو د

شعرونو نہ معلوم پيڙي چي صديق مريدي تصوف ھم کيڙے وو يعني صديقي

ديو کامل پيڙ نہ بيعت ھم کيڙے وو او مريدي ئي اختيار کوي وہ

سکہ دا لانديتي شعرونہ مونڙ تہ بنائي -

ھا چا و تہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وئيل د پيڙلہ برکتہ

دمريد تعظيم د پيڙ عزت طلب دے

داستاد طلب نہ ئي مردودہ

تساي قباحت دا وي کہ باور کيڙہ

چي مريد د خپلہ پيڙہ شي مردودہ

او د غه شان د ديوان پھ صفحہ ۲۵۰ وائي -

۱. ڇڻي ثابت ڀيه شريعت شي
 ۲. نو سالڪ د حقيقت شي
 ۳. د توحيد ڏيوه ڪسري بله
 ۴. ڇڻي روان ڀيه طريقت شي
 ۵. ڇڻي پرواه به دفتن ڪري
 ۶. ڇڻي ڏيڍ ڀيه معرفت شي
 ۷. د تلقين ذڪر حاصل ڪره
 ۸. ڇڻي مشغول ڀيه محبت شي

ددي شعرونه معلوم ٿي ڇڻي صديق د صوفيت اود تصوف
 درجو - مسالو ڏيڀري ادمري ادا بونه پوره پوره واقف
 دے او ڀيه تصوف ڪڻي ڏيو استاد حيثيت لري صفه حڪم ڇڻي د
 صديق پلار فقير جميل بيان هم يو ستر روحاني مقام لرو اود
 جذب و مال ڀيه مستي ڪڻي مست د لوي الله ڀيه معرفت او د
 حق رنڀا موندلو د پاره سرگودانه وو اود شريعت او طريقت
 نه پوره پوري خبر وو ڀيه دغه وجه صديق هم ددغه مڪتب
 طالب علم وو او ڀيه دغه مڪتب ڪڻي نڪه ڏيڀار نور مقام لرو.
 ددي دومره تفصيلي بحث نه ٿي موزن ته معلومه شوه ڇڻي
 صديق گمنام نه دے سوانح ڇڻي معلوم شو صديق خٽڪ دے
 دھوشحال بابا دسڪه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 ددغه زماني دے دھوشحال بابا د شعرونو رنگ پوي اثر انداز

دے - دعو شحال دوخت د جگړې ستائنه ئې کړې ځپله علاقه او
 کله ئې خوږه او نوبار بشپړ دے - او د خوږې کړنې ئې ستائيلې
 دي و مغلوبه ئې وئيلې دي دعو شحال بابا په شان ئې د
 مېړني توب بهادري شجاعت ستائني کړي - او څنگه چې ئې د تره
 د اېمل خان او دريا خان سره د هغوي د مېړني توب په وجه مينه
 ده نو دغه شان ئې د اېمل خان - دريا خان او ځپل تره
 دعو شحال خان سره ځپله مينه ښکاره کړي - د تصوف د مختلفو
 منازلو او درجونو واقف او د دغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعارې هم وئيلې ئې څنگه الله ده که چرې د
 بل خاندان سره ئې تعلق وے نو په ديوان به ئې بدل چا
 رنگ زيات وو خو معلومېږي چې د ځپل تره په وجه ئې
 په شعرونو د هغوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه ئې د
 تصوف رنگ ددې ټولو شواهدونه معلوم شوه چې صدیق
 د جمال خان رحيم بيگم فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا وراره
 دے او د صاحب ديوان شاعر صدیق دے و بده مرغه د دوي
 د پلار حالات لايه تيار کيږي دي نو په تېره تېره ئې د زوي
 حالات دا وه د صدیق متعلق د راقم را ئې او څېړنه يوې
 الله دي او کوي چې نور تحقيق پرې وشي او نور معلومات
 دا برسېره شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشاهي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفيسر پټ ستوري پښتو اکېمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح محمد ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراز خان تاريخ خټک حميديه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنسي ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنسي خېبر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي ټوکه لیکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو محققينو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بيا له زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگرېز محقيق پاړسي هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
لیکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کڼي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر اولسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کڼي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کڼي نور حقه معلومات چاته هم نسته - (۱)

ستر محقق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کڼي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

داقم المعروف محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کڼي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کڼي موجود دے
په آخر کڼي ليکي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډ"

پادري هيوز کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د بانډي ملا د مصري
 بانډي نوښار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
 حقه ورځي په مصري بانډه کني هم تېرې کړې وې
 او حکه ي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
 کني ذکر هم اوکړو۔

د ابراهيم باره کني د افضل رشامې د وېشانته پس هغوي د ستر
 محقيق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
 هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
 مشهور بزرگ پير پونډه مېږ په اولاد کني يو
 ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
 د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
 طلبي شاعر او اديب تېر شوه د ۷۔

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
 پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
 او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د سېک
 په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
 په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
 تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
 او د ميان صېب محمد عمر د شمس زوي عبيد الله
 ميان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چله

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان گل په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلے شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدا ونکے وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېد الملوک
قيصې هم ليکلي دي - قلبي ذخيره ېې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ېې
کلید افغاني کښې نقل کړے شوه دے - غزل ېې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ېې راقم الحروف پټ سوري * کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانے نورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ٿي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردي وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چٿ پښتو -

~

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڻي د عشق فرد یم
د عشق نوم حُکله په ما باندې سهي شه
وچي شونډې لوندې سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گو دیم
که ٻي سر او مال دیار په مینه لار شي
خدا ٿي دې نه کړه که پري گوم یا پري سویم
تعلق هستي ٻي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڻي روان فرد یم
دامن واخله چر ٻي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڻي لکه گس دیم
بپردان د عشق له سوزہ خیر نه شو
بواھیم حُکله منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هېوز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رگيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى يروود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېدرنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخچه دينا
خه بر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندي بر شان
سوچ پکار ده اوچې په اختصار ې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بیا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځای کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري باندي
نوبتار وسېدونکې د او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان وادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب به گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله او تلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کوي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنشن بي تمثيل کني چي دميان
انگړکل کا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انگړکل دا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکه بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانو چي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تہلہ تہی او پیش کوی بہ چي -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خپل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم چي دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشای ز موزن رہنمای بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لارچیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانی یہ شاعرانو کبھی خوشحال با
ہم یاد شوے دے پښتو ادب باندي ددہ او ددوی دخالدان لوی
احسان دے - خوشحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کورسی چي ہم
دپښتو ادب خدمت کوی لگیادی - او پښتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د خوشحال بابا مشر رورچي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو باندي یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکه د خپل رور دتوری او قلم خاندو او یہ ادبی میدان کبھی
دخپل رور خوشحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق داوچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لارچیلہ کر ددی شہر باوچو جمال تہا بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہب پتہ سوری نو چي کتاب او دافغانستان نویسی
اوستر یگوال عبداللہ خدا شکار تختای یہ پښتانه شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومنو صفحو کبھی زکو سرہ د هفوی دشعرونتو
غزلو دبر یہ وساعت سرہ کوے دے - ددوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دې دغه شان الرشيف سټي
 افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
 وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
 مطلب د دې چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
 د چانه روستو نه دې نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
 خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
 زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
 ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
 دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
 خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
 بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
 زه د خپل گران مشر ميان فرروس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
 نسب نه خواله ورکړم -

لس
 د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
 زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
 چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
 چې نومونه يې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فرروس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشعي اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت څي دغه شاعر څي ذکر څي به څمن څي مدد څي وگڼن
څي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغان څي پادري شيرز کړي
دغه گمنامه نه دغه گمنامه ځکه دغه څي پاتېتق نه دغه دغه د
فقير جيل بېگه جال هان زوي دغه ځکه څي هم په دغه کتاب څي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار څي هماغه کړي دغه.

دغه شان بناغله افضل رهنما څي څي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيگ څي دتمثيل نوښاد يو کله دغه اوسېد ونيک وو د مصري
بانډي لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري څي د سيند په غاړه
ده بلکه دا هم وپيلې شي څي اکوري او مصري بانډه څي فرق
نه وو بلکه هر کله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډي څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرونو
څي په تاحت هم ياده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوري
دنهال پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو څي آباد دغه - دا هم يو ثبوت دغه کېدې شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه څي سکونت اختيار کړې وي ځکه څي مصري بانډه
او دغه قول نزدې خواوشاکي خود غويي ملکيت او جابدا د
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرفاني څي يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "اخلاقاً نه" دغه څي يکي -
افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف هان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
کښې د فقير ابراهيم پشتمن سهروردي يو غزل

دا وړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
ابراهيم حکم منته يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکي په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
لار کښې روان فرديم دا بنا ئې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
وو چې د فنا ئې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
چې ذکر نه کوي -

دا وود اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم دغه ابراهيم
بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سې نه وو بلکه هرکله چې
هغوي ته معلومه شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
او د مصري باندي او سپدونکې دے نودرې نه معلومه شوه چې
دا ابراهيم جمال خان بابا زوی دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

م - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کېږي او وخت په وخت کې زامن هم سپاره
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده لکه په یو غزل کېنې وايي

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي دغو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لري که په سل خله کې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې وھي ھو ھو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان ي پرستش کا له فرشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يويو وايه نه دو دو
چي رانغله له عدم دے وجود ته
اوز يو ترسبه کا چي به خوځو
دقوافي شاهين ياغي شورابه نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -
دغه شان په چمن کې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامه رختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزلې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوع دے -
په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ دے - ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي ي ديوي
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندي اڪوري اوسيدونکي
دے دغه ٿي د اوسيدو اوکلي تبتو دے بل تبتو ٿي دا سڀ
نيشته چي چرتو په ليک کني راغلي وي دا ابراهيم بابا په غزلونو
باندي د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زمانا په شاعرانو
کني بنودلے شوء دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کني دا ابراهيم
بابا نوم شسته او د زمانا سمون ٿي هم دهغوي د زمانا سره دے -
ددي تحقيق په رڼا کني دا ثابت شوء چي دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بيگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ٿي بي بي
دابعه وو په قام اسماعيل خيله وه - ضروري نه ده چي بس
دا تحقيق سهي دے بلکه زما ددي مضمون ليکو مطلب دا دے چي نور
پياوړي تحقيقات دي هم لٽون اوکړي اويته دغه موضوع دي
خه او ليکي چي داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو پښتو اکيډمي پېښور
يونيو رسټي ۱۹۸۳ء
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکيډمي پېښور،
يونيو رسټي ۱۹۷۸ء

- ۳- ڀيرو زياردي ڪيڏا افغاني دڙهين ٿي عبداللہ خدا متڪار
تختاني په سرزده ڪابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوشحال ريوي شماره ۱ پښتو اڪيڊمي پښور يونيورسٽي ڪال
۱۹۸۳
- ۵- صواد مل زلعي فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه ڪابل ۱۹۷۷ء
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مڌونه و مرتبه انوار الحق
سيد يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پښور
- ۷- جيبي عبدالحميد پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسٽي بک
ايجنسي خيبر بازار پښور -
- ۸- فقير خيل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خيل انجمن اتحاد
جمال خيل پشيمي اکوړه خټک سټير ۱۹۹۱ء -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار له شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواري
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړې شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم ورکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گډونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وښي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دي دکوم ځای دي په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی یہ تائید کنبی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کنبی چاپ کړې او پہ اردو کنبی ترجمہ
ئې اروا بنیاد عبدالوازیق کوثر کړې د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندې لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

دغه شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کنبی ہم دغه ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خپل
کتابچہ "کاکا صاحب" کنبی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د دغه کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحمتکار

د ميان شمس الدين كاكخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

دده دوه روڼه په خان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب ددې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکا خېل ميان کان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان کان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېر شوي او
اوس هم شته زمونږ ددې مقالې دا نوم وروکې شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان کانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان کانو کښې خدايې بڼېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېر شوې ابک
خېل ميان کان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم دهغوي د عثماني مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
نور روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه چې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللّه بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشرور عبد الجليل نومېدو چې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د ابک خېلوميان
کامونپه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوڅو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - داڅو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځان ځان ځان ځان ځان او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب تر بی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره بی شعر وی بی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی بی بی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دا رنگه دی -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید دلاس نیکے شو بی خطی پښتو منظومہ
 نسخہ ده بی دراقم سره په کتب خانه کئی کولندی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په ددی کتاب کئی میاں محمد سعید
 دزقوم بادشاه دجنگ قیصه په ډپر تفصیل سره بیان کړی ده او
 په دغه مناسبت سره بی ورته نوم "فتح العراق" ایښود دے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دی بی د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه بی ۱۶ مخونه لری په هندو پوس دهللی کئی چاپ شو بی ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نوم بی بی اوسله نسخہ د محمد ابراهیم دزقوم
 باد ... اہ قیصه نوم بی بی په خطی شکل کئی پښتو اکبریمی پښتو
 یونیورسٹی اود افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادل
 صې په کتب خانه کئی موجوده اود میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شوے دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سنځي ميتر دے خط يې نستعليق دے په توره سياهي
ليکل شوے دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حكايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حكايت - سبب
تاليف کتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د ز قوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخريځي خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه کتاب و تاريخ " سره کړې ده د کتاب
په باب " سبب تاليف کتاب و بيان حالات خود " او د کتاب د ليکلو وجه
ليکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشرور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه ليکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو او حال واورئ اے يارانو
د خپل رور په غم کېږي غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنۍ و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کېږي د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلې ليک په
فارسي کېږي چې خپل عزيز ته يې د هندوستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کېږي په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کېږي هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داسه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گادي کښي د اور حه
نوروان شدم کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي پي بڼه نيت دهند وستا
لارم شکته کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه پي يار نه پي شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوبل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور پي خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب پي د غزا په يوباب کړ
د سره هم شته د دې پي قيصي نورې
د عبت او نصيحت که پي گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبَةٌ په وزير
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے د ائمه
د زقوم قيصه په صفحه ۱۰۱ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحرير
تحرير هسې چې ملک کوي واره مينون
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسې نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا ددې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايدلے دا بيان دے هسې شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول اصلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم ظفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجهله واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يوتد بيو خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره خلقه
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تحريک و دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يوډ مالک ماته وکړې د اخلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواسه خلقه

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هسې درحمانه خلقه

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هسې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کبې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کبې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کبې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۰۱۷۰ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کبې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلته کبې د
 خپل کبې نه لړې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کبې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کبې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یېکې

چې کارونه دتقدیر ټول د حکمت دې
څوک خبر خلقه ددرو شي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
د خپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم د خپل بستر د پاسه خوب کړه
څوک د اوسې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم د خپل ملک . جسمی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وادیلې شوم
د پراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یېکې -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړې مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه به کني صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يوجوب منقشو سازده
مد وحت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بناست چي په کني ستايله او په يود پر
جنکي انداز کني چي د جماعت نقشه زمونږ مخکيني پيش کړي
په دې سفر نامه کني يو غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلې
خداي دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ما چرته پرې نغوچم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاي ويلار يم
دا سي ور يشته چي زه نه ښم ور غلې
په وطن د بگالي کني مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کله
د سفر نامې په آخر کني دا پت يکده
که يو اچي په چا پېښ چرته زمره شي
غټې صورت به شي ويره نه تره شي
په پښتو ادب کني ورمېر سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته دا عزرا

حاصل ۽ ڇپي به ديار لسمه هجري ڪنڀي ڀي منظوم سفرنامه ۽ سفرنامه بنگال ۽ ملڪ
آسام به نوم و ليڪه به پڻتو ادب ڪنڀي ڏنو بنگال بابا ۽ منظوم سفرنامي نه پس ۽ اسفرتا
دوهم ڇپيت لري ڇپي پڻتو ادب سره علاقه لرون ڪو دياره ڏنري معوما توپه طور
پيش ڪندي پڻتو ڀي دا نوم و روڪه لوه شاعر عالم به ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء ڪال و قات شوڪه اوڌا ڪا ٿي لنگ ڪهي به لويه هديره ڪنڀي خاورو
ته سياره شوڪه لوي خدائے دي جنونه نصيب ڪري امين دا وو
نوم ورڪه شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد ڇي ما د تيارونه رنبا ته ڪريم
هيله لوم ڇي پوهان به پوي نوس هم ڪه ڏ قلم لاند ڀي را ولي۔

ڪتابونا:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پڻتو منظوم شيوه ليک در
۱۳۱۳ ۵ در ڪتب خانه ميان و ڪيل شاه فقير خيل ساو لوه پهر (مردان)
- ۲۔ هيواد ملزلي فرهنگ ادبيات پڻتو (فارسي) مطبوعه دولتي
ڪابل ۱۹۸۶ء
- ۳۔ رفيع حبيب الله پڻتو پامنگه پڻتو قولنه دولتي مطبوعه ڪابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عتاب سرفراز خٽيڪا ڪا ڪا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حليم گل شيخ۔ مقامات قطبيه و مقالات قدسيه (فارسي) جڙيل
پر ٿي لنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ ۵
- ۶۔ خٽيڪا افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
ڪامل مومند يونيورسٽي بيڪ (جنسي خبر بازار پڻتو)۔

۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمۍ پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م

نه تړجون (۱۹۹۱م پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پرېس
پشاور ۱۹۷۵م

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید
در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجره نب ایک خیل میان
خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا
نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې کې دسترنگيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي - په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي لکه د مثال په توگه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تقويم الحق کلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو ديم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
 پر د سترگو عقيقه شي
 حنا داخله ښه ئې آس کا
 ته ئې پور په سر پياس کا
 ستا صحت به ووشي کوره
 ته ئې پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدوق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپن په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورسات سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج بودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکټوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

" معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ مخونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٽڪو د علاقي د موضع تنڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٽل په دريچه پښتو اڪيډمي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشتيزه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبدالقادر اڪٽوبر، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اڪيډمي
پښتو يو نيورسٽي ڪنڀي په صفحه ۱۲۴ زمونږ قلبي نسخي " د مراد
شنواري مقاله ڪنڀي معرفي ڪړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو ڪلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبي د طبي کتابونو ته
په پښتو ڪنڀي منظوم ترجمہ ڪړے دے - په دې كتاب ڪنڀي مختلف
بابونه دي په هر باب ڪنڀي در تخ علامت او دهنې د پاره نسخي ښودلے
شوي دي يوه نمونه ئي دا رنگه ده -

باب در بيان زيری

زيرے دے په دو رنگ
بيان ڪم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وايم زما رور
خودي دي دا صاحب درنج
ترې به شي صاحب د ڪنج
که اوبه خوري دهند واني
د پخي تا د اوچي
دا قائده ده د خورما دا شاري
پي په خوراک ئي څوڪ راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښي هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښي د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښي د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښي ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښي منظوم طبي لغت نه دے تر شوه او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را سپړو شوه دے او زما په کتابخانه کښي
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تصنیف کړې ده . د دې نه مخکښې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به درېنتو ادب دپاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقیقتو په کار به هم راشي - میان تجمل شاه
فقیر خیل د صاحب دیوان شاعر - عالم - مبلغ - یکو ال میاں حمد الله
فقیر خیل زوے دے او د میاں حمد الله فقیر خیل دیوان په اگست
۱۹۹۷ کې دراقم د مقدس سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقیر جمیل بگ په اولاد کې دے - د میاں تجمل شاه فقیر خیل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقیر خیل، مرتب د میاں فردوس شاه فقیر خیل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ۵۵ -

میاں تجمل شاه ابن میاں حمد الله ابن میاں
کمال الدین ابن شهید الدین ابن شیخ فرید گل
ابن فقیر محمد صدیق ابن جمیل خان یا جمال خان
رفیق صاحب ابن شهباز خان ابن یحییٰ خان
ابن اکوبره خان ابن درویش محمد -

د میاں تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوی نومونه داسې دي -
محمد اسرائیل شاه، محمد یوسف شاه - محمد ایوب شاه -

په دې کې محمد اسرائیل شاه چې په خان میاں مشهور و هم د پرنه شاعر
او عالم و میاں تجمل شاه فقیر خیل په سره چینه ریا رخصت کې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسی یعنی د میاں اسرائیل شاه - محمد
یوسف شاه - محمد ایوب شاه زامن په سره چینه او یعقوبی کې
د سوکالی ژوند تېروي - میاں تجمل شاه فقیر خیل د پرونے عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
ميان حمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کې داسې يکي -

په سره چينه کې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي نه

تاکل شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجري چې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دينه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل خاندان متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوټې ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقي او سرداري ژوند تېرولو ځان ځان

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکي شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو د پښتو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکي اود ويار ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپسوؤ - سیزو، کُناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې ددغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پربکلي انداز سره ښکته شوي دي چې دهغوئ
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 د کشنري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیکوي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره سره
 یو د پر اهم کار دا هم کېدای شي چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع د رب یر و تمم بالحمد - یا فتاح -
 اشعراء تَلَا مِيزًا رَحْمٰنًا تَه پَس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ مَا
 تَوْفِیْقِیْ رَا لَّا بِاللّٰهِ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ اُیُّبُ نَه پَس د کتاب نوم داسې
 یکل -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیبا د
 لوسته خدایه حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یې کم

حمد شکر هم سپاس
 د خپل خدایه وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خپل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد
 ۱-۳

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان ټي دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د د چي کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخيل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځان باندې مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کښي زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لايه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دي نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځان کښي يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتِي شنه!
ما به ٺان ٺڻه بيل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصه و رور ۵
ڊهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتِي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪٽي ڪيمان وو
مشهور چي ٺوڪ عيان وو
ماله هر يونه پراسان ڪيو
دوي په هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پر پڻ ده په وڙاندي ٺه ته
زياتي رسي ٺه ڪوه ته
زبه زماشو ڊهر پڻ شان
ڪر ٺم به سو ڪر دانه
ڪيم نه وه په دانان
چي ڪامل وي طب ڪٽي جان

نيت ٺي اوڪرو ڊسفر
لارم شهرت سراسر

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع يې طب اکبر کوو	خدائے زمان صيب بهتر کوو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ يې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک يې خوس په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده منوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت يې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
 په کامل مقصود نور سند شي
 ما دې هم په دعا باندي
 ياده وي که شوک بنه لاندې
 بس کوه ميان جمل شاه ته
 خيد مقصود کوه زرا نشاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کٺ ٻيماران دي

دے تصنيف ته په ارمان دي

شپه او ورځ کوي دا کلام

افسوس زرشني لغات تام

دا و د لغت د لیکو سبب ډېرې ميان تجمل شاه فقير خېل ليکلي او
 هغه قول حال ټي پکښې ليکلي دکوم په وجه ډېرې طبي لغت لیکلو ته
 تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په خپل کاغذ په تور
 سپاهي ليک دے - هر صفحه ٢١ کرښې لري خط ټي او ضميمه نستعلیق
 دے تقطيع ټي ١٠٠٥ شپي ميټر * ٤٠٥ شپي ميټر د ډبرو بوتو
 معدنياتو چوڼاتو او ماڼانو نومونه په الفبايي طريقې
 سره ليک دي هر نوم په تور سپاهي سره په غټو ټکو کښې ليک
 دے او سره کرښه ټي ترې په ډوکور شکل کښې تاو کوي دا کتاب په
 اتويشت (٢٨) بابونو کښې تقسيم کړے شوی دے - د رومني باسپه
 شروع داسي کوي -

باب اول در بيان ادويه که حرف اول آنها بالقباست

فصل الاول مع الالف مع الالف رو ميتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ

ابنوس - دريم د آ اميس شلورم د آ ايل په ډېرې ترتيب سره يکي

دلته به د ډېرې يودوه مثالونه او يکونې ډېرې کتاب په صفحه و باندې

يک دي -

١ - آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربي ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر بيمار دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفسه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فيطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپڼ ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معنی
 ئي په عربی، فارسی، يونانی، رومي، هندي او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

زہ د فکریہ دریاب	شپہ اوورٹھ وومہ عرقاب
فکر لٹے عظیم دریاب وو	زہ زما عرق نایاب وو
مر جو نیا غونڈی گنران	ما کو و تیارہ کبھی جان
جگنو ہون زمانہ خوراک وو	دھی کتاب تہ ہی پختاک وو
ناگاہ لعل ڈر الماسے	ما پدون کسرل د پری تیا
پہ نامہ د خداوند	و پش کسرل ما پہ حاجت مند
حاجت مند ورتہ اکش	طالبان دی د پری د پری
دی د طب پہ نیت روان شی	شروع او کوی حکمت خواشی
چ لفت راشی ستوما شی	لہ استاذ نہ پہ خفگان شی
یو لفت ددہ چ پری پری	شروع کوی کتاب کبھی دی
بعضی لوی نہ پوہی پری	عبس قبول عمر کسر پری
د لغات دے ڈر گوہر	بلکہ د پری د پری بہتر
پہ نامہ د کسر د کار	وی قسمت پہ طلب کار
حاجت مند چ نفع مند شی	مطلب بیا موی خرمند شی
پاک مولا تہ دی فریاد کوی	ما دی د پریہ دعا یاد کوی
تل دعا دی راتہ کوی سنہ	شاید خدائے ما او بچینہ
دالہ کوی خیل دیدار	د جنت بوستان بہار
بس کسرہ میان تھیل شاہ تہ	فصل خواہہ دانش تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

من د هجرې چې یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېرې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېر ^{موهان}

۲- طب نامه د نوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

نوشحال ديسرچم پېل پښتو اکېډمې پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اثر عبدالحلیم - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمې پېښور

یونیورسټي ۱۹۶۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمه کوره ننگ ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجله اباسين پېښور مياشتيزه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياريتمنت پېښور -
- ۱۰- مجله پښتو درې مياشتيزه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پېښور، يونيورسټي -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربی
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفی چې په چاکېږي موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیل شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړته او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شوے دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېښې مختصره مقاله لیکل او وپل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انساني کلوپېډیا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي او يا هم چې خوشحال بابا يو فنکار
دغه - يوشا عرذبه نو دا خبره نيمگړې او بې وزله ده که ژه
وايم چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمرانياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو شاهده کونکے دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکارياتو ماهر دے - د پښتون نېغ شناس
دے سماجي او اسلامي غبر دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د ډېرو علومونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږ لري نو بيا
هغه حکيم دے - د انشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکيم ملت افغانيان

ان طبيب ملت افغانيان

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېنې موجود وے - خوشحال بابا که دکاشان تو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نيکل او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيداي نو هم ئې د عقل او پوهې په
 رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
 د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
 هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
 انداز کينې او چي پي چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
 اسرار و موزنه خبر د رکړي حکمته نو وايي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي

د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
 هغوي موزنه په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دي که کس
 د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
 دک دے او حکمته نو وايي -

درست ديوان ئې لکه بانغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موزنه په معني د طب کينې اخلو نو دغه
 مهديان ئې هم کتلے او که په دغه رنج غور وشي نو خوشحال بابا
 يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
 طب نه واقف و و بلکي د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و دانو
 نه په ښه شان خبر وو او حکمته نو دخپل حکمت باره کينې و ئې
 د حکمت و شپل به و ا ئې مختصر
 په معني کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدمجن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ټي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېجر لامرټي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه دکه ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غرا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په دکه (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کنيه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ټي وزن نه تقطيع نه ټي عروض وو
دوه مصراع ټي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې يوڅه پورې حڪمت لولو او داد هغوي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د احكيم موبن
ته د حڪمت خزاني پراخي نوموبن ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بنايي - د تودي درس راكوي - د
ژوند سپرولو حڪمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پت
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پت رازونه را بنكاره كوي د خپد
بنېكړې د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كردار درس راكوي
عرفو دا چي داسې هيتچ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسرتي و هلي نه وي او موبن
ته ئي په گوته كړي نه وي د احكيم موبن ته د سياست او رموز
مملكت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميابي حڪمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وركول توري وهل دا دواړه بوميه

چي پرې كار د سرداري شي انصام
يا تكيه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مړكو نه شي كار تمام
كه سردار د خلمو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

او کاميابي داز وړتياوي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري او حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونديا سرې نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بديگره د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خو يوته په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زرونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمي ملائمت كړې
گنډ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دا رنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك با نداد
په بدې كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمي تر سره كېږي
څه حاجت چې رسا وشي تر جگړه
كه پخپله د خپل ځان په بدې نه شي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په درون وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوړي سوکندونه
 دخرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکني دي دبارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره نکرې خوا بونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دواړوڼو
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا رحمت د وپسا کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کني څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄيڪر ڪو ڀڻه پري خبر ٿووم
جنت هم ڙبهه ده دوزخ هم ڙبهه ده

خير ڀڻگره

وڪري واره ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بيل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪٿي دي ڪو نام ڪٿي
د ٿو ڀو ڌرو ٿو داروبه تل ڪا

سغاوت

ڪه ڪنجونه د قارون درته اڻبار ٿي
په هر لور ٿي غور زو په سخاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ٿي
د سري ڊچار ٿي ڪل نوجو په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا ٿي
ڪه تو اسگو په خزانو د قناعت ٿي

رشتيا و ڀل

رشتيا ڪره ده پچانه مه و پر بن ڪه
رشتيا سر ڪه ره هره بلا خلامن ڪا

گفتار و کردار

سوکے کہ یتھ دے پہ یتھ گفتار یتھ دے
گفتار کہ یتھ دے پہ یتھ کردار یتھ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ ثخہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیمیا وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لابہتد دے وچ کنڈک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکارچی نہ دی

کہ علاج لره ہی راشی میسحاهم

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری ککری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (منازکچی)

چی دزخیدی پہ نوم ایجاد کچی کہ دفریق سندرچی شی ویشی

نو صغر شی ہم دحکمت او دانش پہ رہنا کنہی ویشی دفریق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي مختلفو مسئلو په صورت
ڪنبي را بنود لے نو فصل نامه ٿي دڪتوده ڪه غوار ٿي ٻي د غبرت او
عزت پتڪي ڊي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او بنو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيابه هغه خلقو ڪنبي شمار ٿي -

۴ ٻي دستار تڙي هزار ڊي
د دستار سري په شمار ڊي

د ڊي زد ڪري ڊي ڀاره دستار نامه د حڪمت او علم و دانش لوءُ
شاهڪار دے ڪه غوار ٿي ٻي د بازونو ٻسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا ڪونو - بيمارو او علا ٻونو نه خبث شمس (و نه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيڪي د باز غوند ٻي تو يونه زده ڪرم او هان ڪنبي
پيدا ڪرم -

۵ ٻي وهل نورل - نورول کانور ٿه نه دے باز شاهين دے

ٻي ٿي سوري لره يوسي يا مهن دے دے يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت د ڪه خزانه ده - د حڪمت نه د ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د ا حڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او نو شحالي ٿونن تپن و حڪمتونه په
کوته کوي نو بل طرف ته د ڊي هر ٿه حاصلو ڊي ڀاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او خوشحال ليدل هم غوار ٿي نو
دغه غم ٿي په سر هم ا نصتے په هر بو ٿي ڪنبي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه د ڪه طب نامه بيڪي په دغه طب نامه ڪنبي د

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پچ کيدو طور طريقي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالج
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب نايي
 زېب وزرنت جوړه وي او د هر شخه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گڼي بلکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيښي خو بي غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د بنه صحت راز بسايي.

پچي که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه

پچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان چي په عالم کيښي د ژوندو

د دي نه پس د خوراک شېناک باره کيښي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلے کبې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيدونه استعمال کړه -
که قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
که ټي موچي اورے ژے گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مکره چل پور
او دغه شان دېرې د حکمت خبرې ټي په طب نامه کبې
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چي که عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان کېدے شي په
طب نامه کبې د سردرد بيماري - د نيم سردرد دسترگو بيماري
د فالج بيماري - د يرقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
بيماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او نیکاره
بيماري بنود لے شوي او د هغې نېسايي په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جرو بوټو داروگان چي په آسانه ملاويدے شي
نو شحال بابا موبرته بنود لي او ورسره ورسره ټي د اهم راخودي
چي د هغه طبيبانه علاج مکره چي د خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کبې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسه راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا دغه سري باره کبې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درخونو

هر شوکه موين او يکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کبيلې په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبدالصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او پرخو سرخښه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نغز او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر ننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتوسره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښنو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم د لوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي لوڻي بابا نوشحال دا ٿ به په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر لوڻي لوڻي ستر عالمان - شاعرن
اديبان ٿڀر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
کور او کتا بون کڻي پراسته دي حوزة ن نوشحال بابا د کورفي
ديود اسپ فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گناهم دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻي مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي د لوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندې ياد شوع او زيات شهت
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ٿولو نومونو
غلبه موندلې ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکړه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ڊپر و رياضتون او جذب و حال د کيفيتونو ٿڀر پد و نه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوع وو او د اتیک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موند)

د لويې پاڻي مريدان ٿي په سلسله پڅټيه کښي پيدا کړي دي ځکه
لور مقام د ډي ډي خپل سکھ رور نحو شمال بابا ٿي د فراق او غم
په حالت کښي هم د فراقناهي په شعرونو کښي داسي سټاي -

ډي ډي دور په کښي طاعت کا

هغه غم د خداي جنت کا

خداي د ډي غم ورځي يوسي

خوش خورم د ډي په کښي اوسي

ډي ډي دور ډي پرې مقام د ډي

په اغه غم د ما سلام د ډي

دغه وجه ده ډي ډي نحو شمال بابا د اولاد سلسلي ته خان خپل
و ټلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلي ته فقير خپل ميان کان و ټلې
شي د اقم هم د دوي نمسه د ډي جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - و ټل به ٿي په ډي پر ټکلي انداز
کښي کول د ډي متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخيل
چاب له اړخه انجمن اتحاد فقير خپل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خپل د پڅټي اکوړه ټټک په صفحه ٢٩ داسي يکي

په مسجد کښي وو د ښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

د ډي کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كښې ئې
 د خپلې كور خه بهرغ جگ ساتلې دے او د پرځه ئې په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كښې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كښې ئې د پرغت غت علمي كتابونه ليكلي دي چي په پښتو كښې مي
 پېښور يونيورسټي كښې د قلبي نسخو په شكل كښې لكوندي دي
 چي نومونه ئې په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ئې پښتو كښې پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كښې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ئې نور محمدية نومي كتاب چي تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غت
 كتاب دے او په كښې د پر عالمانه بحث په ۲۷ رښپښ ویشتون) بابونو
 كښې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگيدے
 شي بل درېم كتاب ئې د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كښې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كښې ليكلې چي اوس اوس ئې
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو كښې مي په
 فارسي كښې چاپ كړے په دې كتاب كښې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د احم يوغت كتاب دے - ددې نه علاوه ئې نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كښې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چي چاسره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چي عكسي نقل ئې د راقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه دارنگه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البرکات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا کېدې په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعرۍ متعلق روښنه شپږمه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 شپږندوال شامل دي نو ابرم چې د هغوی د شپږنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح نه شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ ادا د پښتانه څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر رور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشوے دے د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر رور دے او په پښتو
 کلاسیکو ادبیاتو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توچې و سېلی دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خنک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحکار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چې د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چې په
 هغې کښې د دوي يو ټوک غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رشا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وييلې دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چې معلومه شي چې هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم سکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړې ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکاډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي دکورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارچې
بناسته بنه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و هجرې و ته ته يون کړې د خرابچې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په هجرې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلاراله ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درنځه نشته بدتمو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کار هر کور ډر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښي شب ورو زجليا وم
بل په زړه کښي څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناار وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چر څي ماته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غم څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښي څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستاد حسن خيال چردي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهغه نه
جمال ستاله مخه نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهغه نه دے

ديلم غزل

وښته سپن سترگي تاريخي چينگي دارې
ته لاگرځي خپل پردي په ختس نفا رې
خداے طاعت دپاره ورځ له تاسنه غواړي
ته د کالونخرشي نن له خدايا غواړي
شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمالگرځي
سختي خوهم : د موبدي په زور کسپاړي
ستا په سرباندي بي ترس جلات ولاړ دے
کوم زمان به دي سر پرېکړه په ولاړي

ددې غزلو باره کښې دځني محترمو ليکوالو دخيال دے پڄي دا غزل پي
دجميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي دجميل بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرتہ دسيکامود وخت د شاعر کلام دے . داسي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه ياد پوي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکبې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلص په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تراوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موذن دا په ۱۹۱۵ و پېل شو چې هغوي به خانغا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلے وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سره دا نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان د نوي شاعر
بابا رور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس راځو هغه منظومو توڼو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د دېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد

سباح المدين کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (انگړيو)

د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بها کو خان د يوسفز و سردار اولوې

ولي الله انون څالاک بابا د نېل بشکو تخمه د دو ما کافروسره

جنگ وو نو په دغه وخت کښې انون څالاک بابا د دوي په خدمت

کښې د امداد او تعاون حاصلولو د پاره حاضر شول نو فقير بابا

د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې

اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلې او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلې وادې خلي

که خواري نه وي دې د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په

تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين

کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره يوې خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لويې عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتلو پچې زموږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ځي
شروع کړه هر وخت د جذب و مستي په حالت کېږي وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کپور که نه وي نه وي
د فقير به ځه وي ځه وي

وايي پچې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنيسے وو زامنو ته ېې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایې چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته ېې اووے چې دې وخت کېنې مهران نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېشل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مهران که نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان که نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تھانې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دُعا رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي ېې وکړه

دایې چې يو ورځ د مغوپه وخت کېنې د اتيک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه ېې لوتلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کېنې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 ېې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژبا انګولا را غل
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بېړۍ رکتې کېنې سورېدو نو دا
 اشعار ېې اووېشل -

ح

شوک به دروئی خدائے دپاره ✓
 فقیر دروئی خدائے دپاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار یاسره

اوهر کله چي بهیږی ته سور شو نو داسي وايي -

بهیږیه خه د خدائے په حکم ✓
 خه به ظالم خه به دده بندي کوونه
 فقیر شو مل د مظلومانتي
 خدائے ئي وی مل چي بنديوا آزادو

او هغوي چي دغه ظالم صوبیدار ته مخامخ شول نو په صوبیدار
 رپیدل او بگیدل اوقې بوقې ئي شروع کړي ټول مال حال او خلق
 ئي ترې راخلاص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کښي مریدان
 گرځیدل دے به ترې مخکښي وو مریدان به ورپسي وواو دا
 اشعار به ئي وئیل -

دور دور د فقیر دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقیر دے

وایي چي یو وخت داسي راغلو چي بارانونه بند شول فصلونه
 او چیدل تخط سالي شوه خلق تنگ شول او فقیر بابا ته په ژړا کوونکو
 راغلل چي خدائے پاک ته سوال اوکړه چي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓ تحط سايي ډېره په زور ده
 پرېوتلې کور په کور ده
 باران دے ورو سينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگارو باندي باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلي ارمان دے
 ورېدلے ن باران دے

د الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويي الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓ مويته چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 د نيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوب نه راکوړنه

هرکله چې د لويي خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار کڻي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لاني کوي ٻي مڻي

۱۰ ۵۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خپله کوي او هروخت
 به په جذب و مستي کڻي وو خونچيل خاندا ٻي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ورکري او ٿوندي ٿي سائلي او ٻي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جمال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او ٻي منظومو ٿو ٿو کڻي ٿي اشڪا
 ڪري دے لوي الله ٻي او کوي ٻي ددء د ٿوند ٿول حالات او ديوان
 او نور گابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 دوي د پيدا ٿيڻ کان نه دے معلوم البته د وفات کان ٿي معلوم دے
 دا بجدو په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڄڻي محققين ٿي به قياس ٺهڻه ٺهڻه ٺهڻه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو ٺهڻو ٺهڻو ٺهڻو ٺهڻو ٺهڻو دے په

تنگار و کني چي د جهانگيري او اکوړي نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي د هله ټي مزار دے د پښتونخواه د لري لري نه ده
عقيدتمند راځي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې غرس
او مېله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنگي له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کلاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقيرخېل په سريزه د انجمن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوړه ختيگ
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبد الله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فرا قنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کلاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبېڼې -
لټون - چاڼول د مخه ټيډ بنيادي حقيقت معلومول - ديو ټيډين
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
رواياتو په رڼا کبني د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې يا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او يادې د معلوم شوي حقائقو نور ريات ته تشریح
او تفسير او شي او وسعت دې په کبني پېدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه او کړي - تحقیق په هر ميدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر ميدان کبني وي دا د برکسران

او کي پکڻ کار دے د تحقيق ميدان د ډېرارت ميدان دے په دې
 ميدان کښې د تحقيق اوسنه سترې شي تحقيق په کښې ښه ساڅ
 شي وارخطا هم شي خو سره د دې به خو صله نه با ټلې خپل
 مرام ته به ځان رسوي د دې شال د سمندر هم دے چې په سمندر
 کښې د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشکله او گرانه وهله شي چې کله کله په کښې د
 ډوډو پيدو پره هم وي خودغه ملغرو پسې به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به د دغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښې لاسيايي مويي د ريو ډېر خوندي ناک او د پچسپ علم دے
 تر اوسه چې چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ټي ختمې نه دے و ټلے او نه تحقيق
 ختمې کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که پرې مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو د هغه د زمانې تا کال
 د هغه د ليک او د هغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښې اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصيت د هغه وخت د ژوند حاله زېږېدلې
 استوگنه و غږ د هغه د خپل کلام په رڼا کښې او د هغه زمانې د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښې به ټي راږي قائمول وي د هغې نه پس چې هرکله دغه مواد
 پيدانه شي نو بيا به د چاپېښ چل نه حالات معلومات حاصل وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کښې خه ليکل سري وي د هغې
 په رڼا کښې به راږي قائمول وي. په تحقيق ډېر لوسته
 بحث کېدے شي او د دغه بحث په رڼا کښې پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او يا دکوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې د پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوتنه بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشریح يا تفصيل بيانول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

محقق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي | ۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :-

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خوله کړه ده. دې سلسله کېنې د اکتبر
 جمیل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاریخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲-۴۹۳
 بکې - د سيد بلاق په ۱۷۵۴/۱۷۵۷ کېنې د معراج نامې په نامه
 کتاب وليکلو.

د دې معراج نامې نسخه د اکتوبر په خپلو سترگوليدلې ده چې حواله ده؟
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان نه
 علاوه اته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوي دي
 چې د تصنيف سن په کېنې ۱۷۵۶ وکرې شوي ده.

په دې عبارت کېنې د سيد بلاق د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پيش کړه شو.
 ۲- ثانوي ماخذونه:-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپې په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسې حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت کښل شي په دې کېنې نصابي کتابونه
 چينټ يانې قيصې سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 و غېره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيوادمل دخپل
 تالیف په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاوونه

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده دامير کورنظم د شيخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلې
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والې
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولې شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلې شي نظم ډېر زړه
انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ لږوي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر داسا
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراحه ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف هائېدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاح کارناچي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي بنسټ لو - پاشلو او خوړولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹۵ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکلے دے او معناي نوستل خوړول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نو اديبانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې اودايي چي دوښلو - ليکلو

او د لوستو عامه هیڅه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي او سره په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانول شي نثر دے

دا څو و د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه او سگوروچې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبي د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یېکې -
۱- ملتون وايي چې نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یېکې ؛ فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي ؛ د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه ؛ -

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرېچې دیوبل دیو هو لو دیاره کوې خبرې اترې کوؤ

یو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه یا وپنا وټلے شي په دې کني تقریبه -

بیانونه - وپنا کافي چچ عالمان او پوهان ې په جرگو - نوټو و

مخفونو او ټولنو کني کوي دا هم د نثر په قسمونو کني

شمارلے شي په یکلو کني کم او په وټلو کني زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یو اهم قسم دے لکه چې دنوم منه

ظاهر ده چې دا نثر دیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو دیاره په تحریر یا لیکو

کني چې کومه وپنا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دوټم شاعرانه اودانشاء

پردازی نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطیف اومشور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیہ دار او متبّع او مرصع نثر -

۲- ساده نثرچې قافیه نه لري په دې وخت چې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي د اړه دې نثر
کې يکله شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې د پر کتابونه يکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۳۹۰) خوا و شا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مېني دي پور) معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پټه
خزانه چې د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کې
متنازعه حيثيت لري دهغې په وايي چې د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۰) خوا و شا
نه شوې ده او د دے عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه يو کتاب د
"سالو وېزمه" په نوم او يکلو معناي ده "رېگستاني نيم" دا
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پټه خزانه کې د لرغوني
پښتانه چې د شيخ کټه تاليف دے نه روايت راخستے دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلے چې دا به د نثر
رو مېني کتاب وي وپي چې چا يه له نه دے او وجود ي

نيشتہ به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يوبل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خواؤ شاکنې تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشاکنې اوسېدوځني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتون نثر رو مينه کتاب
 دے وايي چي څو پانې چي ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پانې کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريدالدين عطار د
 فارسي تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نوځني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتون نثر رو مينه کتاب نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پانې موندلے شوي زما په خيال که
 دا څو پانې هم په پښتون نثر کني شته نو دا د نثر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نثر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز چي د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکټر ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه چي ماڼيو
 فلم په شکل راوړو او چاپ چي کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نثر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوه
 پانې نه شوه او د نثر رو مينه کتاب خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښت کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلیس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکله سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نمسه وو تاريخ موصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړې ده او پښتو ژبه ې په هر ميدان کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دور نه پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او نونډ ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 ميدان نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته ښکلا او ځلا وړکوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکې او زيات دس او نثر کم پوهانو
 ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
 وي که ډرامه - که ناول وي او که کل تحقيق وي او که تاريخ په هر
 صنف او اړخ کې په نثر کې زيات ښکلا او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هنداره یونیورسټي بکاږنسي
 پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښنگ هاؤس پېښور
 ۱۹۶۸ هـ
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وفاق وړاندکوي د افغانستان اکاډمي د
 تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم یاقی د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
 کتب خانه پېښور ۱۹۸۶ هـ
- ۷- حبیبی عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
 علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**